

en mindre Klog eller mindre prisværdig Politikk, Ministeren er slaaet ind paa, nemlig at indføre Bisnepolitiken paa Konto VI. Det har været vor Mening saa vidt muligt at holde Finantsloven borte fra de skadelige Følger af den nuværende Regjerings Optræden, og derfor har det uheldige Resultat, som Regjeringen ellers maa tilskrive sig paa alle andre Omraader, ikke endnu bredet sig over Finantsloven, men det synes ogsaa at skulle begynde. Ministerens Holdning i Dag vil rimeligvis have til Følge, at der ikke mere gives Understøttelser paa den Konto. — Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de andre Bemærkninger fra Ministerens Side, de forandre ikke i det Væsentlige Sagen. Hvad Ministeren anførte til Fordel for Skolen i Helsingør, er for saa vidt rigtigt, som Skolen har bestaaet tidligere, men den Udvidelse, til hvilken der fordres Understøttelse, er det Nye, den har ikke bestaaet tidligere. Spørgsmaalet om Atelier paa Akademiet har selvfølgelig været Gjenstand for Overveelse, men vi have ikke kunnet erkjende, at det var nogen Fordel for den frie Malerskole at faae dette indskrænkede Lokale under de Betingelser, der her ere stillede, og naar det skulde ske i Forbindelse med en Ordning paa det uheldige Grundlag, der her er forelagt.

Med det Samme jeg har Ordet, vil jeg omtale en Sag, der noget behøver Forholdet ved Akademiet og ogsaa Kultusministeriets Stilling dertil, fordi den forekommer mig at vise, at Ministeren ikke er i Besiddelse af den Energi lige overfor sine Undergivne ved Akademiet, som var ønskelig. Jeg gjør det netop ogsaa, fordi den almindelige Anke mod Ministeren som Bestyrer af Akademiet og Leder af Kunstskolen herhjemme ikke er den, at hans Anstuelser ere overordentlig forfærdte eller reaktionære, men meget mere den, at man ikke har nogen virkelig Tillid til, at Ministeren virkelig har nogen Anstuelser, idet man mere faar det Indtryk, at Ministeren i meget høi Grad lader sig bestemme af sine Undergivne. Det Tilfælde, jeg her vil fremdrage, staar ikke ganste i Forbindelse med Akademiet, men med en Udstilling, og jeg bemærker udtrykkelig, at jeg fremdrager det paa egen Konto og ikke som Ordfører i Udvalget, thi Udvalget kjender ikke den Sag, som der er Tale om. Jeg er først nu i Stand til at drage den frem, og jeg maa derfor gjøre det som Medlem af Thinget. Ikke desto mindre tror jeg, at den har nogen Interesse, og at det maaske er ønskeligt for Ministeren at faae Veilighed til at erklære sig, endstjøndt jeg tror det ikke, jeg tror ikke,

at Ministrene bryde sig om at forklare nogen Ting mere, jeg kommer mere og mere til den Erkjendelse, at Ansvaret er en Ting, som det nuværende Ministerium ikke tror, det har. Det gaar saa uheldigt for Ministeriet paa alle Omraader — (Rimestad: Det har vi hørt saa tidt.) saa maa det cerede Medlem høre det en Gang endnu — uden at det afficerer Ministeriet og dets Venner i fjerneste Maade, saa det skulde ikke undre mig, om det heller ikke vil gjøre det nu. Den Sag, der her er Tale om, er en Sag, som er bleven omtalt i Bladene. En ung Maler, som er kommen her tilbage, havde, som det vil erindres fra Bladene, en Strid med en af Professorerne ved Akademiet i Anledning af Ophængningen af et Billede, hvilken Sag iøvrigt førte til en ubehagelig personlig Konflikt, i hvilken den vedkommende unge Maler forløb sig. Noget Tid efter kom der imidlertid en Skrivelse fra Udstillingskomiteen til denne, og denne Skrivelse fra Udstillingskomiteen gaar ud paa, at han ikke kan faae sit Billede ophængt noget andet Sted, og desuden meddeler den ham, at han for Fremtiden heller ikke vil faae Lov til at faae ophængt Billeder paa de Udstillinger, der forestaa, idet der nemlig staar: „I Anledning af den upassende og voldssomme Maade, hvorpaa De ved denne Veilighed er optraadt overfor Professor Gyner, tilkjendegives det Dem derhos, at Komiteen, saalænge den er sammensat af undertegnede Medlemmer, ikke for Fremtiden agter at modtage noget af Dem indleveret Arbejde paa Kunstudstillingerne ved Kunstakademiet, medmindre de skulde finde Dem foranlediget til at gjøre Komiteen en fyldestgjørende skriftlig Afgift for Deres usømmelige Afværd. Skulde en saadan Afgift ikke indløbe inden 8 Dage fra Dato, vil Deres Billede blive bortfjernet fra Udstillingen.“ Det er underskrevet af den samlede Udstillingskomite. Det er nu ikke min Hensigt at fremdrage dette for at rette nogen Anke mod Udstillingskomiteen; Kunstnerne ere varmblodige, hæftige Folk, de have været vrede — det finder jeg ganste naturligt. De have skrevet Noget her, som just ikke er forfærdeligt, men det er galt, thi det strider aabenbart imod deres Bemyndigelse, imod deres Ret. I Regulativet for Udstillingskomiteen findes ganste vist den Bestemmelse, at den Komite, som staar i Spidsen for Udstillingen, som har den Opgave at lede Udstillingen, og som bestaar af ikke færre end 2 Medlemmer, hvoraf en udvælges af Akademiet, en udenfor samme, skal have Ret til at negte at modtage Billeder efter sit eget frie Skjøn, og der føies